

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Széchenyi-utca SIMON-ház Kuna József ut
kereskedésével szemben.

HIRDETMÉNYEK.

Előzetési pénzek és a hirdás körüli pauszok
valamint a lap szelemi részét illető
minden költségek ideintendők.

Érmentetlen levelek csak ismert közzétől
fogadtatnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen napokonként, a vasárnap és péntek kivételével.

Előfizetési ár:

Table with subscription rates: Helyben házhoz hordva vagy vidéki postán küldve. Egész évre, Félévre, Negyedévre, Egy hóra.

Hirdetési díj:

Or-hasábsopettör egyszeri beiktatásért 5kr.
Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr.
Nyitlár 4 hasábsopettörért 20 kr.
Hirdetést vagy reolamot magában foglal
ajdonság sora 50 krajosár.

XVI. évfolyam 1889.

Debreczen Hétfő Julius 29.

148. szám.

Mihály Áldása.

Belgrádból, jó híressült helyről írják nekünk a „Pester Correspondenz“:

Tehát megmáshatatlann elhatározott, bizonyos tény, hogy Milán király megtalálta Kanosszáját s késznek nyilatkozott, ideérkezte után, a mi minden pompa s ünnepélyes hivatalos fogadtatás mellett fog történni, azonnal kimutatni Mihály metropolita iránti tiszteletét. Az exkirály megfogja szakítani a pályaudvartól a konakba vezető utat, utközben betér a szt. Háromságról nevezett templomba, hol már vár rá Mihály s hol az egykor általa hivatalából s méltóságából elűzött és azóta, neki daczára minden jogaiba és méltóságába visszahelyezett főpap kezéből fogja az áldást fogadni. Kézrel fogható dolog, hogy Mihálynak ez az áldása egy Bileám-áldás. Kit Bileám megáll, — mondja az irás, — az megvan áldva.

Az exkirálylyal, ki trónt és országot oly sajtáságosan elhagyott, valóban nem törtéhetett nagyobb megaláztatás annál, hogy fejére képmutató jóssággal és izgalmassággal ama kezek ereszkednek alá áldólag, melyekről tudja, hogy legjobban szeretnék őt nyakon ragadni és megfojtani.

Milán éppen virtuóz módon értett hozzá, hogy magának mindenütt ellenségeket szerezzen; hiszen még azt is keresztülvitte, hogy még Garasannak is, a ki pedig egész életét és cselekvését, gondolkodását és lényét valósággal belefonta a fejedelmi barátja iránti szeretetbe s hűségbe, végre nehezeltve s lelke mélyében elidegenedve kellett tőle elfordulnia. De oly benső gyűlöletje és roszakarója, mint Mihály metropolita volt mindenkor, még sincs az egész világon.

Az a német császár, kinek Kanosszában a saját felségét porba dobni s az egyház szolgája előtt oly mélyen meg-

alázódnia kellett, legalább oly férfival állt szemben, ki a hármas koronát viselte fején és világi, társadalmi rangban vele, a császárral, legabább is egyenértékű volt; Milánnak azonban oly ember előtt kell térde-fejet hajtania, a ki alattvalója volt, kit ő maga fenytett s büntetett meg, tett le és üzött ki az országból.

Mégis megtörténik s ma örül és dolog az Obrenovics-ház, ha protectió-jában részesíti Mihály és szószólója a hatalmas czárnál, hogy ez ki ne tagadja az Obrenovics-házat és Szerbiát át ne adja az ő „egyetlen“ barátjának, Petrovics Nikitanyegusnak.

És még egy díjat tüzött Misály Milánnak önmegalázására. Milán választ Natáliától, alakilag bár szabálytalanul keresztülvittek, lényeg szerinti, a onban mégis érvényesnek fogja elismerni. Különös és elég tragikus: Milán azt a szegény asszony is, kivalamikor Isten és világ előtt az övé volt, ki egyetlen gyermekének anyja, belevonja a lealacsonyításba, melyet ő maga szenved, Mihály áldása a nő átká. Most már az egyetlen boszuja sem lesz meg, mely után sovárgott; nem tartózkodhatik Miiénnal egyidejűleg Belgrádban és a közös gyermekük szívéhez való jogot nem perelheti el tőle ott a helyzinén.

A szegény gyermeknek, a sajnálatra méltó fiatal királynak szívből kívánja mindenki, hogy kíméljék meg a kínos jelenettől, miként szűlői közt választott bíról fellépnie s kijelentenie kelljen, hogy kettőjük közül végleg melyikhez hajól a szíve.

Regenség ás kormány teljesen távolvó állnak e családi drámától, egyedül a metropolita kezében van a dolog nyele, ő a tulajdonképeni uralkodója Szerbiának s ez órában kezeiben egyesíti az összes egyházi és világi hatalmat. Azaz, nem tulajdonkép ő, hanem Persiani ur, kinek ő akartt s ellenállás nélkül kész-

séges fabábjá, ki őt inspirálja s minden cselekedetét vezeti. Teljesen bizonyos, föltétlenül tagadhatatlan tény az, hogy Moszkvában vagy Tiflisben, Varsó vagy Odesszában ma nem engedelmeskednek szolgálóbb módon a czár parancsainak, mint Belgrádban. A radikálisok ezerszer kijelenthetik az „Odjek“-ben és díjmentes bécsi sürgönyökben, hogy ők sem orosz, sem osztrák-magyar politikát nem íznek, hanem tisztán szerb-nemzet: az igazság az, hogy ők egyáltalán semmiféle politikát sem íznek, hogy ők éppen nem tolnak, hanem csak tolnak és egyszerűen azt hajtják végre, a mivel Persiani úr Mihályt, ez meg őket megbizá. Ilyen Mihály metropolita áldása.

Ezen érdekes, de a legmélyebb peszsimizmustól áthatott levél kiegészítéséül a „Pester Correspondenz“ bizalmi embere utólag egy, már szebb reménnyel kecsgetető távirati tudósítást küldött. Ez következőkép hangzik:

Milán király magához tért s újra megtalálta férfiúi méltóságát; az utolsó órában azt üzente ide, hogy egész határozottan lemond arról, hogy Mihály áldását a megérkezési állomástól a Konakhoz vezető ut megszakításával a Szt. Háromság-templomban fogadja. Miután a viszatért metropolita sulyt helyezni látszik arra, hogy a királyra, egykori urára sajátkezűleg adja az áldást, jelenjék meg ott, hol az ország többi méltóságai fogadják a fiatal király kíséretében az utóbbiak atyját. Mivel Persiani ur e pillanatban nincs kéznél, hogy mervadó tanácsot adjon, a főtisztelendő Mihály metropolitanak, ki Persiani nélkül csak egy gyámszóval s tanaucstalan aggastyán, nem marad egyéb hátra, mint hogy Milán királyra az eredetileg tervezettnél s programmszerűleg megállapítottnál kevésbé lealázó módon adja áldását a király atyjára. Azért mégis csak „Mihály áldása“

marad az, és bizonynyal meg fogja tartani bileámi karakterét.

Ehez a következőket jegyzi meg a „Pester Correspondenz“.

Véleményünk szerint minden attól függ, hogy Milán király mily fokú bátorságot hozott magával keleti vándorlásából. Ha valahol, ugy a Keleten áll e mondás: „A bátoré a világ.“ Azzal az egygyel mindenesetre tisztába jött, hogy dinasztájának és országa függettelenségének az osztrák-magyar monarchián kívül nincs egyetlenegy őszinte barátja sem. Valjon elég bátor lesz-e, hogy mint fiának becsületes atyja, ezen tudomás szerint cselekedjék?

A regale előlegek. A pénzügyminiszter

— a „Bud. Corr.“ értesülése szerint — a legközelebbi napokban egy rendeletet fog kibocsátani, mely azon módzozatot írja elő, mely a regale-megváltási összegre esetleg kérendő előlegek igénybevételénél követendő. A regale tulajdonosok, feltéve, hogy csak lerovott adóelőlegekre hivatkoznak, vagy igényeik az illetékes pénzügyi hatóságok részéről kétségbe nem vonattak, a törvény értelmében a kitűzött határidő első napján, azaz már aug. 1 én kaphatnak előlegeket kilátásba levő megváltási összegükre. Két nagy fővárosi pénztintézet: a magyar általános hitelbank és a kereskedelmi bank, valamint egy vidéki pénztintézet egy beadványban kijelentették a pénzügyminiszternek, hogy készek a regale-tulajdonosoknak összegre való tekintet nélkül, a miniszterium ellenőrzése mellett, előlegeket nyújtani. Ez előlegek természetesen csak akkor adhatnak ki, ha a pénzügyminiszterium részéről az igény jogosultságról kiállittatik egy elismervény. Azon regale-tulajdonosoknak, kik előleget vesznek igénybe, maga az állam fogja annak idején értékesíteni megváltási kötvényeit és az előlegezett összeg visszatartása, illetőleg az illető banknak való visszafizetése után, a fennmaradó összeget készpénzben fogja a jogosult félnek kiszolgáltatni. A regale-tulajdonosok és a hivatott hatóságok közt az egyezségi tárgyalások már az egész országban folyamatban vannak és a pénzügyminiszter valószínűleg már a jövő hónapban azon helyzetben

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

A hivatal.

Regény.

Irta: Vértési Arnold.

(Folytatás.) (23)

A zavar, a meglepetés, a szánakozás megfosztották szavától Molnár Károlyt. A hely, az alkalom olyan volt, hogy nem lehetett nyitlan szólni. Különben sem igen tudta szóval kivágni magát. És eleinte azt is gondolhatta még, hátha anyja nem értett egyebet, csak rokoni szeretetet.

Aztán, mikor észrevette Molnár Károly, hogy tulajdonkép hogy áll a dolog, már akkor édesanyja szétkürtölte a hirt mindenfelé, már akkor ő excellenciája a miniszter ur is értesült róla, annak a révén már előléptetés ben is részesült. Mit tehetett akkor? Ugy belebonyolódott már ebbe a dologba, hogy nem tudta, mikép huzhatja ki becsülettel a lábát.

Hogyan mondhatta volna meg a leány, a ki az egész világtól elhagyottan, árván ott élt náluk, hogy ez az eljegyzés csak az édes anyja hóbortja, hogy ebből a házasságból soha sem lesz semmi? Oh igen, pipogya ember volt, hogy nem merte ezt megmondani; de nem volt hozzá lelke, hogy ezt így nyitlan szemébe mondja annak a szegény, kétségbeesett teremtménynek. Félt, hogy azal kitaszítja a leányt a nagy világba, elűzi innen, a hol menedéket talált, ki, oda, hol senkije sincs.

Várta hát az időt, várta a kedvező alkalmat. Az édesanyját sem akarta megszomorítani, mert látta, hogy mennyire ragaszkodik ehhez a házassághoz, hogy milyen boldog ebben a hitben. Aztán azt sem tudta, hogy ő excellenciájánál hogyan mentse ki magát, Mit fognak mondani a feljebbvalói? Egy

hajdani miniszteri tanácsosnak a leányát nem lehet kompromitálni.

De a gyász miatt ugy sem lehet sietni ezzel a házassággal, addig még sok idő elmúlik, azalatt más valaki is jöhet, Zarándy Belához illőbb kérő, valami előkelő uri ember. Ez volna a legjobb.

Csak jönné valaki, de senki sem jön. Napok, hetek, hónapok mulnak: senki. Aggódva, remegve látja Molnár Károly, mint tűnik az idő s mint közeledek mindinkább az a perez, mikor tovább nem hallgathat.

Néha már elszánta magát s azzal az erős elhatározással megy haza, hogy no most beszélni fog anyjának: de mindig elhagyja bátorsága, nem tudja, hogyan kezdje el s késsőbbre halasztja, majd máskor, majd holnap, holnapután.

Aztán meg az a baj, hogy miért nem, szölt előbb. Nem most kellene, mikor már a hír elterjedt mindenfelé, mikor már az újságba is kiírták és mikor már ugyis hiába volna minden. Hisz Gruber Tinikével vége mindennek. A leány szóba sem akar vele állni, még köszöntését sem fogadja; az apja meg dühös és megmondta, hogy pusztuljanak a házából.

Eleinte ugyan ugy látszott, mintha örülne Gruber ur, megveregette Károlynak a vállát, szorongatta a kezét:

— Gratulálók gratulálók.

Hogyne gratulált volna, mikor már ezantul nem kell félteni a leányát. Hanem mikor látta, hogy az a boldog leány mennyire busul, hogy majd kiseri a szemeit, hogy sem kedve, sem étvágya nincs többé, akkor sülfort Gruber urban a haragi Himmeldonnerwetter! Hogy merte az a semmiházi egy elbolondítani az ő leányának a fejét? S ha már annyire van a dolog, hát hogy jegyezhetette el azt a másikat, azt a kiszáradt, zörgös csontu sovány-ságot, a kin nincs öt kilo hus, nyomtatékul pedig nem kap egy fagarast sem?

Vaskos öklével olyat üt az asztalra a

boszus hentes, hogy tánczol rajta minden tányér. Hejh, hiszen csak tudta volna ezt előbb, majd kiadta volna négen az utat ennek a tintanyaló familiának. A hátatlanok. És még dédelgette őket, még tömte, etette, pénzzel dugdosta. Nem is érte, hogy lehetett oly boldog. De most ki innen, ringyrongy népség! Gruber Máttyás meg nem szánja többé, ha éhen gebednek is meg, a minthogy bizonyára az lesz a vége, csak keljenek egybe, aztán jöjjön majd egymás után a sok sivalkódó gyerdik, a ki mind kenyeret ker.

A legelső fertálykor ki is hurezolkodtak Molnárék a Gruber ur házából. A buszás nagyon hidegen ment végbe. Gruber ur nem nyújtott kezet s csak alig bilentette meg az ezüst bojtos házi sapkáját. Tinikét pedig nem is láttán, az otthon sem vnit, már korán reggel elment hazulról.

— Kérem átadni a tiszteletemet a kisasszonynak, — szölt fagyos büszkeséggel özvegy Molnár Károlyné.

Oly büszkén, a mint csak egy született Zarándy-hölgytől kitelik.

— A mi pedig tartozásukat illeti, — folytatta a távozó özvegy méltóságosan, — mihelyt módunkban lesz, ki foguak fizetni mindent, kamatostól.

Igen, ugy mondta: kamatostól. Hadd lássa az a neveletlen bugris, hogy uri néppel van dolga.

— De édes anyám, — kérlete a fia. — Hagyj engem beszélni, tudom én, hogy mit beszélnek, — rázta le magáról akadémikusdófiát az anyja.

Gruber Máttyás ur gunyosan hunyorogott a szemével s kidülesztette kövér hasát.

— Csak hagyja beszélni Károly ur. Hiszen szóval az olyan könnyű . . . kamatostól . . . mindent . . . na örülnek, ha csak a felét megkaphatnám valaha, kamat nélkül.

S kezével aféle mozdulatot tett, mintha

cseppet sem bíznék abban, hogy valaha csak a felét is megkaphassa.

A fiatal ember szemlesütve, alázatos hangon dadogott valamit, de Gruber ur oda sem hallgatott tovább:

— Na jó, jó. Alászolgája.

Azzal befordult s ott hagyta őket a hentesbolt közepén.

Mit remélhetett volna még ilyen elválás után Molnár Károly? Hogy a gazdag hentes neki adja a leányát, az ugy sem volt egyéb, mint álom, a mit sohas-m hitt, csak egy mámoros pillanatban, egy szép nyári este, mikor a gödöllői királyi kertben a virágillat, a madárdal, a leánymosoly, talán kissé a bor is elkábították a fejét.

Alom volt, a nyári szép nappal, a virágillattal az is eltűnt. Most ősz van, lucskos, hideg november. Az eső szakad és átáztatja a költözködő szegény emberek holmiját, a bepá linkázott hordárok ide-oda lökik, taszigálják a rozszant butorokat, csak ugy recsegnek, hullanak szanaszét, török a sok ócska jószág, a nagy asztalnak el is vesztették az egyik lábát. Az új lakás rideg, barátságatlan; dohos szag üti meg az embert, a mint belép, a falak nedvesek, nagy fekete sváb bogarak szaladnak a régi lakótól ott hagyott szemét közt; de van egy nagy szóba, melyet szalonnek szánt özvegy Molnár Károlyné a menyé számára. Ha pénzők lesz, majd ki is pingáltatják, mert már nagyon kopottas, nagyon mocskos.

(Folyt. köv.)

Öt országban át.

— A Turin-párisi kirándulás. —

III.

Kossuth Lajosnál.

Hiszen szép az az Olaszország, a mila női dóm, a Mont cenisi alagut, szép, érdekes Páris, sok a mondani való az Eiffel toronyról elragadó Svájc és Tirol, hanem azért mégis

és 28 án
őadás.

előadás
kiemelés:
Uj érdekes.
g teleplezése.
mister Ketti
án, az it látot

bolondságok.
mellemilésés b-
amvonattal.
edim elttésé.
közönség által
zene.

mutatványo-
a legnagyobb
atni.
LL igazgató.

Debreczen
kiszolgálát
árakban el-
tmányokból
nyezikeit,

zott fém-
és légmen-
és cukros
edüli raktá-
lytán a leg-
zintén min-
onséges be-
t, továbbá
agyalat-sze-
letek, hűtő
ek, legjobb
szódavizgé-
ző gépek.
eri golyók,
készletek,
lisztárgyak
legnagyobb
jesítettnek.

T É S.

ész urakat
miszerint a
ar agyagáru

L A N-

akból

sített és gyárt-
em bizott meg.
át kályhához
tett csatorna

et,
gítő rendszert
ogyszását a
nti és a lég-
aknak eddig
megfelel.
vetéssel kész-

AJOS
N.

lesz, hogy az egyezségi indítványok legnagyobb része telet dönthetni fog. Mi jogosult volt a kormány részéről az indítványozott határidő megszabása a regaletulajdon bekebelezésére nézve, kitűnik azon tőle, hogy azóta csakugyan sok hitelező számos ily feljegyzést eszközöltetett egyes rega-ebirtokra.

Válasz „egy képviselő”-nek.

Kocsord, jul. 26.

Bizonyára nem várja tőlem senki, hogy a „Debreczen” esekély személyemre vonatkozó cikkeivel polemikába bocsátkozzam; nem vállalkozom arra sem, hogy hosszabban foglalkozzam „egy képviselő” nek jul. 21-én kelt utolsó levelével. — bár megvallom, difficile est satiram non scribere, miután azonban „egy képviselő” általam kétségbevonva állításait fenntartja, a dolog tisztába hozatala végett egy igen egyszerű javaslatot kell tennem:

Én állítottam s állítom, hogy 1. valótlan, hogy a miniszterelnököt családja lemondásra kérte volna, s hogy a miniszterelnöknek a szájába adott nyilatkozatokat tette volna. 2., valótlan, hogy Fabinyi azért mondott volna le, mert egy ellenzéki képviselő, Fabinyinak Bach korszak alatti állítólagos titkos szolgálatait igazoló bizonyítékokra hivatkozva, ezt a miniszterelnököt követelte volna. 3., valótlan, mintha bárminő összefüggés volna a kir. táblák elhelyezése s a miniszterelnöknek tulajdonát képező debreczeni ház kiépítése között.

Miután a „Debreczen” s „egy képviselő” szokott modorukban feszegetik azt is, hogy a kir. törvényszék az épületben van elhelyezve egyszerűen constatálom, hogy a kérdéses lakrész 1872. jan. 1-e óta szolgál a törvényszék helyiségéül.

„Egy képviselő” bizonyítékait emlegeti most is. Én felhívom, nevezze meg magát s állítsunk össze a szokott módon egy 5 tagú választott bíróságot, mely e sokat emlegetett bizonyítékokat megvizsgálja s a tényállást e három kérdésre nézve megállapítsa. Ha e bíróság ítélete ellenem szól, kész vagyok „egy képviselő”-től nyilvánosan bocsánatot kérni, ellenkező esetben, vagy ha „egy képviselő” ez ajánlatom elöl kitér, mindenki levonhatja magának „egy képviselő” egyéniségét s eljárását illetőleg a consequentiákat.

Tisza István.

(*) Midőn a fenti nyilatkozatot közöljük, nem tartóztathatjuk magunkat vissza egy megjegyzéstől. Meg kell mondanunk, hogy nem jól esik látnunk, hogy egy Tisza István azzal a lappal áll szóba, melyet Debreczenben már bizonyos üsmert körülményeknél fogva senki sem vesz komolyan. — Nem he-

lyesen tették azok, a kik neki a kérdéses cikkeket beküldték, hogy ily irányban is felvilágosítással nem szolgáltak. Ha az a lap nem volna ama bizonyos körülményeknél fogva (melyeket azért nem kell ezúttal elsorolnunk, mert általánosan ismerve vannak) teljesen disqualificálva, akkor bizonynyal mi magunk védünkbe vettük volna néhány gyalázatos hangu megtámadások ellen azokat, kiknek nagyságát, jellemettségét azok az urak odaát hiába igyekeznek sárral megbodolni. A nagy közönség igazat adott nekünk, mikor megvetéssel agyonhallgattunk ama cikkeket. Olvasóinkat különben előre figyelmeztetjük, hogy az a lap holnap megint eszűni-oszavarni fogja a fenti nyilatkozat tartalmát is, a mi megjegyzésünket is. Mindenről fog beszélni, csak a kérdérről nem. A polemikától tartózkodni fogunk, elmegyünk a türelem végső határáig, de fölé hogy egyszer ennek is vége szakad. Majd meglátjuk, hogy vajon helyesen tettünk-e, hogy még ezúttal is kiméletek voltunk.

Szerk.

Külföld.

Boulogne a választások előtt Viktor Napoleon herceg elnöklete alatt, Brüsszelben az összes bonapartista megyei bizottságok előtti gyűlést tartottak. Viktor Napoleon kijelentette, hogy a császárság visszaállítása nem a most következő választások feladata, először meg kell tisztítani a köztársaságot a mostani reblükánusoktól. A gyűlés egyhangulag elhatározta, hogy Boulanger plebiscitumát erősen fogja támogatni.

A dalárda erdélyi körutjából.

Brassó, jul. 26. Péntek.

Ezt a pár sort tegnap levelem utóiratja gyanánt vetem ide — ha el nem késne a holnapi lappól.

Futtába szoltam a hírről, hogy vártuk Baross t. Meg is jött tegnap d. e. W e k e r l e g g e l, külön vonaton mentek Bukarestbe s itt is csak egy pár órát időztek. Véletlenül találkoztunk velök a postógyár udvarán.

A piros pántlikás csapat láttára egy percze megállnak. Farkas szemet nézünk néhány pillanatra, majd hirtelen főleng a dalárda jeligeje: „Éljen az ének, éljen a dal.”

A miniszterek mosolyogva, — kezüket nyujtva sietnek felénk; Nemes Kálmán ur (az elnökség ép akkor az alispánnál, polgármesternél járt tisztelőbe) előre lép s rövid, de igen-igen talpraesetten üdvözli a minisztereket a Czenk hegylében „a debreczeni dalárda nevében.”

Ha nem mondták volna is, láthatólag kellemesen érintette őket a találkozás. Kér-

dezősködtek egy pár perczig tőlünk. Baross a vasuton való utainkról, nem volt-e eddig valami kellemetlenségünk? Majd hogy mikorra érünk haza? Nemes Kálmán kedélyesen feleli, hogy ép mire a z o n a - t a r i f a b e j ö n .

— No, hisz az urak már így is a z z a l utaznak — mondja Baross.

W e k e r l e g g e l k o z b a z a n a d a i, m a g á r a v a l l a p é n z r o l k é r d e z ő s k ö d t t h o g y t. gyűjtöttünk-e már sokat az Emkének?

Tegnap hangversenyünkre méltán büszkék lehetünk. Ez egy igaz, nagy erkölcsi diadal jelentőségével bír. A „Nr. 1.” vendéglátás, nagy terme szépen megtelt közönséggel. Ott volt a polgármesterrel élén több szász család is. Erdekes volt megfigyelni ezeket az embereket, miképpen kényesültek lassanként belemelegedni s lelkesülni a magyar dalon, a magyar dalért. Az is igaz, hogy még ilyen szépen, lelkesen sosem hallottam énekelni én sem a dalárdát.

Segített a terem pompás akusztikája is. Minden egyes szám után valóságos tombol a közönség. Az ismétléseknek nem akar vége hódni. Hát még mikor hegedű és zongora kísérettel falharog a Rákóczi dal? Az emberek felálltak helyeikről s már-már megijedtem, hogy a szász atyafiak menten beállnak az Emkébe alapító tagnak!

A polgármester — Brennerberg Ferenc egyre jobban lelkesedik. Bemutatatta magát a karnagyot, Hitessit, majd feltűzi a piros jelvényt s maga tpsol mindig legelő.

Szóval a brassói magyaroknak megnyertünk tegnap egy döntő ütközetet!

A mai nap már kirándulásokkal telik el s holnap hajnalban megyünk Gyula-Fehérvárra.

Tegnapelőtt itt nagy vihar volt s a levegő meglehetősen lehült. Felső kabát nélkül nem mehetünk sehova.

Különben Brassó szépségeiről, e gyönyörű vidékről sokat beszélhetnék. A vendéglátás meg olyan magyaros, hogy most már bizonyosan hazavisszük — a tordai pogácsákat.

Mindenki kap egyet, a ki kijön elébünk a vasúthoz.

Kahály.

Napi hírek.

— A zona-tarifa most a legérdekesebb napi esemény. Sokan már nem is utaznak azért, hogy csütörtökön a l e s ó n utazhassanak. A közönség kényelmére nyomdánk könyvkiadó hivatala egy kis füzetet ad ki, melyből megtudhatni, hogy a menet-árak Debrec-

zenben milyenek b á r m e l y állomásra, akár a magyar kir. államvasutak, akár a m. é. vasut vonalain. E füzeteket már holnap délután lehet kapni 10 krajával a m. á. v. városi menetgyűjteményében (Katz Jakabnál), továbbá kiadóhivatalunkban és az összes hirlapelárusító helyeken. Megjegyezzük, hogy az árak összeállítására pontos s hivatalos helyen is felülvizsgáltattuk.

— A tisrai ág. hitv. öveng. egyházkerület Brassóban augusztus hó 20—22 napjain tartja az évi közgyűlést. A képviselők a Kassán tartott egyházkerületi közgyűlés (1888. jk. 77. pontja) határozata folytán külön vonaton mennek s ezen külön vonat rendezésére Radványi István egyházmegyei felügyelő és Zelenka Pál főesperes kaptak megbízást. E külön vonat f. é. augusztus hó 18-án délutáni 2 órakor indul Miskolcra, s az utasok felvétele végett Szerencsen, Nyíregyházán, Debreczenben és Nagyváradon fog megállapodni. A külön vonatra utitársakul a képviselőkön kívül szívesen elfogadjatnak azok hozzátartozói, valamint a haza bármely részéből is férfiak és nők mint vendégek, hogyha a megszabott feltételeket elfogadják.

— Vasárk. Augusztus hó folyamán következő közeli városokban lesznek országos vásárok: 1-én Mező-Túr, 4-én T.-Füred és T. Náná; 6-án Nádudvar; 13-án Csege; 14-én B.-Ujváros; 15-én Debreczen; 21-én Nyírbakta és T.-Lők; 22-én Kun-Szt.-Miklós; 24-én Mada; 25-én V.-Pécs és F. Gyarmat; 26-án Ujfehértó; 29-én Derecske.

— B.-Ufalu környékén a szerdai vihar — mint a nagyváradi „Szabadság”nak írják iszonyu pusztulást vitt végbe. — 10—15 busz szekér hevert másnap hajnalban feltorlulva az uton, se jóság, se ember nem volt mellette. Egy helyen a felfordult szekérből a lovak nem voltak kifogva, az egyiket lenyomta a rud, a másik ott állott mellette, gazdájuk pedig az árokban fektült eszméletlenül, bezuzott fűvel, összetört tagokkal. Szt.-Mártonban a kath templom kőtoronyát ledöntötte a szél, a harangok közül egynek éreze letört, a többinél pedig a harangláb lett hasznavehetetlenné. A toronnyal a tető fele is elrepült mestergerendától, még a templomfalat is megbontotta a vihar. A menyegyzete egészen átázott, a csillár leszakadt, a vizet vederrel merték a templom hajójából. A szentmártoni ref templomról is letörte a csillagot. A ház fedelének is sokat ártott. — Dabó-pusztán a villám egy 30 öl széles cserepes gazdasági lakot gyújtott fel. Tejese leégett. Az egész környéken legtöbb kárt a b.-ujfaluai szentveked. Nincsen ház, hol nem csinált volna valami bajt. A ref. templom tornyának bádorg részét lefeszítette, összevisszahajlította, zsindey-fedelét lebontotta, ülsőnél nagyobb tetődarabokat pehelyként repített le. A berettyó-újfaluiak közül sokat érték ki a vihar. De mintha a nép hite nem is volna pusztán véletlen, a gólyatészes házakat, még az öreg szárazalmot is (épült 1795-ben) részben megkímélte. A vikarnak egy emberélet is caett áldozatul: Halasi Mihály, ki férjével együtt az „áldott” felborult szekér alá keült. Halasi Mihályt még élve huzták ki, de felesé-

mindig csak Kossuth Lajoshoz térünk vissza. Hiába! Az volt a három heti ut legmagasabb napja, a mikor öt ünnepeltük. Annak az örök emlékü napnak diosősége volt mellett eltűlni minden egyébb.

Már Turinba menet alig beszéltünk egyébről, mint arról a végtelen boldogságról, mely reánk várakozik. A magyarok ünneplés látogatásának híre már több nappal érkezésünk előtt eljutott az olasz városokba, mert mindenütt az indóházhoz kíséreglett olaszok vártak reánk, s fogadtak meleg istenhozattal. Mikor az első olasz állomásnál olasz vonatvezető váltotta fel az osztrákot s felhangzott az „eisteigen” helyett a „partenza” kiáltás, megdobbant a szívünk: „a Kossuth Lajos földjén vagyunk.” A vonatvezető kövér arcú, jökedvü, olasz bajszu fiatal ember volt. Kíváncsi voltam reá, hogy vajon ennek az embernek van e sejtelve arról, hogy hova viszi e a rengeteg hosszú vonat a 850 magyart? Hiszen az ő tourja csak Velencezig tart.

Persze, hogy tudta. Tüzzel, lelkesedéssel beszélt hozzánk olaszul. Annit értettünk meg egyes szavakból, hogy: „evviva”, „Kossuth Lajos”, „general”, meg hogy a Ferenc fia az ő vasútjoknak a főigazgatója.

Tudta Olaszországban a legkisebb gyerek is, hogy mi készül Turinban. Csoda-e hát, hogy ott az indóháznál óriási néptömeg várt bennünket. Az indóház peronján ember ember hátán tolongott s alig voltunk képesek az „evvívázók” sűrű sorfalait keresztül törni. A lelkesedés zaja a késő esti idő csendjében messze visszhangzott. Legtöbbnyire diákok voltak az éljenzők, a kik mint az áradat tolongtak felénk s torkuk szakadtából ordították füleinkbe, közben kapkodtak a bőrdöngő után, hogy segítsenek a terheinken. A 850 magyar csak egyenként juthatott ki a tömegben szorított szük kijárón. Kilenc óra este lehetett mikor megérkeztünk, de tizenegy órakor még mindig hangzott a fárhadat an evvívázás s még akkor sem hagyhatta el minden magyar az indóházat, melyből csak egyenkénti egymán után juthatott ki.

Soha életemben a lelkesedésnek azt a fokát nem hallottam, mint a minővel az ol-

szok, s különösen az olasz ifjúság Turinban, az ő „kedves ősz general”-juk látogatóit fogadták.

Másnap reggel a hosszú fáradságos ut dazára korán kelt fel minden magyar, s mintha nagy ünneppan templomba készülne feketébe öltözött. A hotel közelében levő borbély, a ki engem megborotvált, nagy büszkén, s önérettől kigyuladt arccal értette meg velem, hogy ő már sok év óta házi borbély a „general Kossuthnak.”

Az utazás is olyan benyomást tetek reám, mintha ünnepi díszben volnánk. Az igaz, hogy azok tisztasága oly meglepő, a minőkhez mi nem vagyunk hozzá szoktatva. A fekete kabátok gomlyukában ott díszelgett a Kossuth arcképevel a jelvény, s a merre tiz, tizenötével végig mentünk, mindenütt kalapemléssel üdvözöltek bennünket. Az egyes csoportokban csak Kossuth Lajosról folyt a beszéd s hamar hirtel jött, hogy már a délelőtti folyamán is többeket fogadott Kossuth. Irigyelte mindenki ezeket a boldogokat.

Az én csoportomban volt egy derék jó módu, öreges iparos ember. Ugy tizenegy óra tájban délelőtt csatlakozott hozzánk, hogy velünk maradjon, a bankettig. Látom, hogy izgatottan mozog ide-oda, areza a megilletődéstől sápadt, s esodálatosan villanó szemekkel beszél valamit, a mit a jai titkolnak. Ezzel az emberrel, — gondoltam, — valami történt. Körülveszem s fagatom. Előbb himezett-hámozott. Nem merté mindjárt megvalani az igazat, mert azt hitte, hogy ő nagy illetlenséget követett el, a miért egyszerű iparos létere az első köztött járt Kossuthnál. Végre megvalotta, szava lelkendezve jött ajkaira, s csaknem könyezett mikor beszélt:

— Kérem szépen, arra jártam. Megnéztem a Kossuth lakóházát. Sokan felmentek hozzá, én belejutottam a tömeg közepébe, hát egyszer csak azon veszem magam észre, hogy bent vagyok a szobájába szemlől szembe vele. Még most is reszketek . . . Azt mondtam neki, hogy én ugyan csak egyszerű iparos vagyok, de ma érzem a legnagyobb boldogságot, mert itt lehetek kormányzó úrnál. Jóságos kezét felém nyujtotta s azt felelte,

hogy nagyon örül, hogy egy derék magyar iparossal kezet szoríthat itt.

Aztán kőülvettük, hogy beszélje el, hogyan néz ki az öreg, barátságos-e, látszik-e rajta a szenvedés nyoma, erőteljes-e vagy összeesett, örül-e a mai napnak? De mind e kérdésre a boldogságában kábult ember alig tudott felelni; el volt foglalva a maga eszmével s csak bámolt a semmisségbe, a hol bizonynyal még mindig azt a kedves képet látta, a mint Kossuth Lajos az ő kezét szorongatja.

— Mit érzett, mikor először meglátta Kossuthot?

Ezt kérdezi tőlem minden ember. Alig tudok e kérdésre megfelelni. Hiszen egész napon át izgatott voltam s kimondhatatlan megilletődés vett rajtam erőt, midőn a Valentinó kert felé közeledve, — már messziről hangzott a magyarok óriási éljenzése, mely az éteremben köztük megjelent Kossuthot illette. Futni kezdtem, mintha megkergettek volna. Homlokomon a verejték gyöngyeit éreztem s pár másodpercz múlva a terem ajtajában voltam. Itt állva maradtam. Elő kellett készülnöm a nagyszerű pillanathoz, midőn először fogok diesteljes arczára nézni annak a nagy hazafinak, a ki nek nevét minden magyar imájába foglalva ejti ki.

Aztán lassan a terem felső részébe húzódtam. Ott állt Kossuth Lajos s őt hat lépésnyire tőlem. Megüvegcsédett szemem mereven tapadtak az ősz före. Talán megszünt bennem a gondolat, mert szivdobbanást, vérliktatást, a lélek emelkedését nem éreztem. Nem éreztem valakit s egy pillanatban megszibadtam összes érzékei, én is bután, bambán, gondolat és érzés nélkül, fáradt idegekkel maradtam állva s csak néztem. . . néztem Kossuth Lajos fenséges alakját.

De aztán egyszerre visszatért eszmétem, érverésem, szívem liktetése, agyamban kergetődött a sok gondolat, a küd eloszlott, az érzéketlen hidegséget forró láz váltotta fel és akkor szemem megnevésedtek s könyösepp könyöseppet pergett le arcomról. Sir-

tam. Volt abban a könnyűben az örömnék is része, volt a fájdalomnak is. Majd zokogást hallottam körültem, s láttam a velem szemben ülők nedves szemét. Hogy sirtak, zokogtak az öreg ősz emberek!!

Kossuth Lajos ajkain koronként megjelent egy gyöngye erőltetett mosoly: a mell-tte ülők folyton beszéltek hozzá, nehogy ő is elérzékenyedjék. Igénybe vették figyelmét, s gondolatait nem engedték elkalandozni a multak képein. — Bemutatás bejelentést követett. Irók és képviselők a nejeiket is bemutatták. Többek közt Ábrányi Emil is bemutatkozott, a ki tudvalevőleg az operaház kiváló énekesnöje: — „Nagyon örülök; szólt Kossuth — sok szöpet olvastam a kegyed művészetéről.”

Ábrányiné némán meghajította magát, s nem volt képes a fuldoklástól egyetlen hangot sem kiadni. Alig tudott a helyéig visszavisszorogni. Ott aztán megeredt a visszafajtott könyzár.

Megindító, felejtethetlen perczek voltak — azok.

Annnyira azonban még sem tudták lekötni a Kossuth figyelmét, hogy némely pillanatban teljesen magára ne maradjon gondolataival. Ilyenkor lelkiismeretlenség, bűn lett volna megzavarni. Merengő szemét odatapasztotta a hosszú terem végső falára s elandolgyva hallgatta az előtte-körülte ülő 850 magyar édes zümmögését, tisztellettjes sugdosását, vagy fájó zokogását. Minő képek tükrözödhettek vissza e perczben az agg hazafi mérhetetlen elméjében?

Hej, könnyű volt azt eltalálni, mikor az ember látta, hogy reszkető jobbával keresi a tárgyja mellé tett fehér zsebkezdőjét, s aztán odaemeli szeméihez, hogy a könnyűket letörülje! Hát mikor beletemetkezett le a kendőbe, s zokogott úgy, hogy az egész teste megremegett belé.

Keserves volt azt látni nagyon . . .

Kossuth Lajos felállott, kezében magasra emelte piros borral telt poharát s beszélni kezdett.

Karcszag Vilmos.

gének, ben ne rit eltő állomár b. ujjal állítása lenes h kerülni szakért keres v lyek a kénytel venni. melyet vül nag tézi ku valóság szu fu toronyl mentett egész t a házte dani. K

Ausztria Bécs és ország lefon ö lenleg egy Ma egyezm

földmü meretle

müvelő szept. nagyba lét re összes sajtót. sület tudval össze; nem l anyasá ország kívánó Emke. az egye Kunn nyam k mult kó fizetett Koloza 136 trt saság Domok kére 2 telepit deletét nek, p helyez érkezi eddig A del versei let je legnagyobb eredm tani a M. K. ház és helyi főkér legföb tudni semmi a győ dig s egy f

hivata érte a 25-án vetke a mag ma és lomma fiunk. Re.N. napi történi földi óráko alatti a szet téteti barát megh örök

A jö tálá tibe 7 tar hetne lók. Minő képek tükrözödhettek vissza e perczben az agg hazafi mérhetetlen elméjében?

Hej, könnyű volt azt eltalálni, mikor az ember látta, hogy reszkető jobbával keresi a tárgyja mellé tett fehér zsebkezdőjét, s aztán odaemeli szeméihez, hogy a könnyűket letörülje! Hát mikor beletemetkezett le a kendőbe, s zokogott úgy, hogy az egész teste megremegett belé.

Keserves volt azt látni nagyon . . . Kossuth Lajos felállott, kezében magasra emelte piros borral telt poharát s beszélni kezdett.

Karcszag Vilmos.

küld lévő forr notl van

állomásra, akár a m. ar holnap a m. á. v. (akabná), összes hír-ük, hogy atalos he- házkerület jain tartja a Kassán 88. jk. 77. aton mem- Radványi Zelenka kúton vo- áni 2 óra- felvétele Debre- megállá- a képví- tnak azok hely rész- s, hogyha k. man követ ágos vásá- s T. Ná- re; 14-én én Nyir- Miklós; Gyarmat;

rdai vihar nak írják 0-15 bu- an feltor- nem volt zekérből a gyiket le- mellette, eszmélet- tagokkal. rnyát le- il egynek barangláb al a tető még a A meny- szakadt, hajójából. letörte a at értott ül széles el. Teje- több kárt ház, hol a templom te, össze- ebontotta, helyként a u i a k v i h a r. a pusztá ég az Öreg zben meg- is esett el együtt állt. Ha- felesé-

rönnök is zokogást em szem- ak, zokog- ént meg- osoly: a ák, nehogy k figyel- alandozni tatást kö- ket is be- is bemu- operaház k; szólt a kegyed magát, s etlen han- g visszafo- visszafoj- zek voltak ták lekötni y pillanat- gondolatái- lett volna apasztotta ándalogva 0 magyar ngdosását, tükörzöd- zafai mér- a, mikor az ál keresi a jét, s az- nyüket le- t abba a az egész von . . . en magas- s beszélni Vilmos.

gének már későn érkezett a segítség. A szülő- ben nem igen tett a vihar kárt, de a tenge- rit eltördelte, a gyümölcsöt leverte. A vasuti állomásnak is mintegy 1000 firt kára van. A b. ujjal református egyház iskoláinak helyre- állítása és főleg a templom és torony ideig- lenes helyreállítása mintegy 1000 firtba fog kerülni, de a Debrecezenből meghívott szakértő Tóth István építész oly gyö- keres változtatásokat lát szükségesnek, me- lyek a 10000 firtot felül haladják. A község kénytelen lesz e végett alkalmasint kölcsönt venni. A már említett 1000 firtos káron kívül, melyet a vasuti állomásnál tett, még rendki- vül nagy kára van Nyiri Istvánnak. Az ár- tézi kuthoz szükséges toronyt tovább kiter- t. Valóságos fatoriaszt csinált belőle, 10-12 ho- szu furórud volt köztben felfüggesztve a toronyban, ezeknek több métermáza sulya mentette meg talán a házat attól, hogy az egész torony rá ne repüljön. Hogy a malom a háztetőt is össze rongálta, fölösleges mon- dani. Kára felül haladja a 2000 firtot.

— **Telefon-egyezmény Magyarország és Ausztria között.** Mint hogy közelebb nemcsak Bécs és Budapest, hanem Ausztria és Magyar- ország más városai között is fog létesülni te- lefon összeköttetés, a két kormány között je- lenleg tárgyalások folynak, melyeknek célját egy Magyarország és Ausztria közötti telefon egyezmény megkötése képezi.

— **Öngyilkosság.** Nagy István 34 éves földművelő az 1037 sz. ház alatti lakásán is- meretlen okból felakasztotta magát.

— **E. M. K. E.** Az erdélyi magyar köz- művelődési egyesület közgyűlésére, a mely szept. 3-án Szamosújvárott fog megtartani, nagyban folynak az előkészületek. A közgyű- lést rendező szamosújvári fiók meghívja az összes testvér és rokon egyesületeket és a saját. Indokolja a nagy ünneplést az egye- sület lobogójának felszentelése. A lobogót tudvaleg az asszonyok és leányok adták össze; épp ezért zászlónya nem is lesz, ha- nem Magyarország összes asszonyai zászló- anyaságát jelképező a lobogó képe: Magyar- ország védasszonya. A közgyűlésen résztvenni kívánók egyenesen és kizárólag a szamosújvári Emke, főkhöz forduljanak. A pénzek befolyása az egyesülethez a folyó évben még növekedett. A Kunn Kocsárd gr. és Rökk Pál nagy alapítvá- nyain kívül, 100,000 firtot tett be az egyesület a mult közgyűlés óta. Legutóbb Kisküküllő megye fizetett be 5000 firtot. Pallavicini Ede ögróf Kolozsvárra küldte delegationalis napdjait 136 firt 50 krt. Hidegkútról egy tarokk tár- saság tett 100 firtos alapítványt. Özv. Molnár Domokos Kolozsvárot elhunyt férje emlé- kére 2000 firtos alapítványt tett székely ki- telepítési célokra. Egy előkelő urnó végre- nevelését, a melynek intézkedései titkok képe- nek, pesélt alatt az egyesület levéltárában helyezte el. — A lobogóra még most is érkeznek adományok. A megörzendő ivenek eddig tizenegyszer forint folyt be. A debreczeni daleylet ez idő szerint hang- versenyekeket rendez Erdély szerte az egyesü- let javára. A debreczenieket mindenfelé a legnagyobb lelkesedéssel fogadják. A körut eredményeképp Debreczenben fel fogják álli- tani az E. M. K. E. választmányát. Az E. M. K. E. közgyűlésére meghívják a főrendi- ház és képviselőház elnökeit és a marosvásár- helyi kir. tábla elnökét; mert őket akarják főlkérni a Kunn Kocsárd székely kitelepítés legfőbb ellenőrzésére. — Kíváncsiak vagyunk tudni Debreczenből mennyi folyt be. — Talán semmi. Mert nem emlékszünk, hogy nálunk a a gyűjtő iven kiosztattak volna. — Már pe- dig szegény volna, ha a debreczeni hölgyek egy állírelle se járulnának ezen zászló alaphoz.

— **Gyászír.** E is m a n n József városi hivatalnok és családját ismét szomorú gyász érte amennyiben egyetlen fiók Endre hó 28-án ehalt. — A kiadott gyászjelentés kö- vetkező: Eismann József és neje Piros Emma a maguk, valamint gyermekeik: Gizella, Ir- ma és Margit nevében, a legmélyebb fájda lomal tudatjuk forrón szeretett egyetlen fiunk, illetőleg testvérünk EISMANN END RERNÉK folyó hó 28-án éjeli 11 órakor, 14 napi szenvedés után, életének 14-ik évében történt gyászos elhunytát. Kedves halottunk földi maradványai folyó hó 30-án délután 5 órakor fognak a nagytemplom-tér 339 sz. alatti háztól, a róm. kath. szertartás szerint a szent-anna-utcai sírkertben örök nyugalomra tetetni. Mely végtisztességtelre rokonainkat barátainkat és ösmeréseinket bánatos szívvel meghívjuk. Debreczen, 1889. július 29-én. Az örök világhoz fényskedjék neki!

— **Beiratás az állami közép-iskolába.** A jövő tanévre az iskola építészeti szakos- tályába 18, a gépészetibe 18, a két vegyészeti- tibe 8, a kém vasipariba 7, a faipariba szintén 7 tanuló vétetik fel. A felvételre jelentkez- hetnek a 15. életévüket betöltött azon tanu- lók, a kik a gymnasium, reáliskola vagy a polgáriiskola négy a'só osztályát jó sikerrel bevégezték s legalább a jelen nyári szünidő alatt a gyakorlatban foglalkoztak s ezt bite- les bizonyítvánnyal igazolják; továbbá azon iparos tanoncok és segítők, a kik az iparos tanuló iskoláját jó sikerrel elvégezték. — Az intézet már saját állandó épületében, VIII. kerület, Népszínház-utca 8. szám alatt van, hol az igazgatóságtól bővebb felvilágosítás nyerhető.

— **Petroleum-részvénytársaság** van ala- kulóban Nagyváradon. A szilárdi járásban lévő Tatároson ugyanis gazdag petroleum- forrásra találtak, melynek értékesítése hasz- nonhozó vállalatot ígér. Már eddig is számosan vannak, akik hajlandóknak nyilatkoztak na-

gyobb összeget kockáztatni e forrás kiakná- zása érdekében s ezt részvénytársaság ala- kítása által óhajtják elérni. E tárgyban a napokban értekezletet tartottak, mely 6 tagú bizottságot küldött ki több felmerült kérdés megoldására. E bizottság jelentésétől függ, hogy a részvénytársaságot megalakítják-e, vagy sem.

— **Lövészet.** A Julius 28-án tartott lö- vészetet díjat nyertek: legjobb mély lövéssel Budaházy Miklós 1 db 2 firtos tallért, legtöbb körívessel Weszter István 1 db 1 forintos tallért.

— **A zona-díjszabály.** A m. kir. államvas- utak igazgatósága figyelmezteti az utazó kö- zönséget, hogy a f. é. augusztus hó 1-én élet- be lépő vonatszakszajjegyek, valamint mind- azon az idegen vasutak állomásai a szülő köz- vetlen menetszajjegyek, a melyekre ily jegyek eddig fennállottak egyelőre úgy, mint eddig, csak a vasuti személypénztáraknál, valamint a m. kir. államvasutak budapesti (Hunzária- szálló és bécsi Körnthurring Grand Hotel) továbbá aradi, brassói, debreczeni, finnei, gyüri, kassai, kolozvári, miskolci, nagyvárdi, szabdaki, szegedi, zágrábi és zimonyi men- tszajjegyi irodában adhatnak ki. Megjegyzni egy- uttal az igazgatóságot, hogy azok ugyez illető állomásról a szomszédos vonatszakszaj állo- másra, valamint a viszont való utazásra is használhatók, továbbá hogy ezeket a jegyeket nem kell a személypénztáraknál lehelyezés végett felmutatni. Így tehát az elutasítás a visszautazásra szóló jegy, váltható, által a visszautazásánál az a kellemetlenség, hogy az utas újlag a pénztárhoz forduljon, teljesen elcsúsz. Az igazgató ág továbbá a közönség tu- domására hozza, hogy ugy a személypénztá- raknál, miat fentebb említett menetszajjegy- irodában a szomszédos forgalom-jegyekből egy- szerre tíz darab is váltható. Az utazó közö- nségnek saját érdekében ajánlatik, hogy az em itett kérendbeli berendezést főképp vásár- és ünnepnap kirándulásoknál vegye igénybe, különösen azért is, hogy az ily napokon elő- fordulni szokott nagyobb tolongosnál a több- szári jegyváltástól megkíméltessek.

— **A 480,000 ezer forintos ternő regénye.** A temesvári lottóügy vizsgálata nagy csend- ben folyik napok óta. De kevés szivárog ki a vizsgálat köréből. Farkas Menyhértől azt írja egy aradi lap, hogy nemcsak a kis lut- rin, hanem a tözsdén is nyert nagyobb össze- get. A mikor ugyanis a 480,000 forintos ny- retményt megoszlatta, a budapesti tözsdén kö- röst tett buzára 6 firt 40 krajczárért. Pár nap- mulva a buza ára felszállt s Farkas Menyh- ért 100,000 firtot nyert a kötéssel. Az aradi lap mely ezt a hírt közli, jót áll forrásának szavazhatóságáról. A szegedi rendőrség, Farkas Menyhért szerencsekerekének meglelte nyomát, mely fontos szerepet játszik a temesvári lottó- ügyben. Szekula biztos, kinyomozott egy Lok Gáspár nevű orosz lány-utcazi bádogost, a kinek a kezén egy izben javítás végett meg- fordult a gépezet. Eek azt vallotta, hogy a szerencsekereket tavaly késő őszszel vitte hozzá javítás végett egy előtte ismeretlen feketehűs asszony. Eek, a ki 7 forintot ka- pott a munkájáért, azt mondta az ismeretlen asszonynak, hogy hisz ez lutrigép. De a nő azt mondta neki, hogy ne törődjék vele. A gép egy uraság, a kitől még máskor is kap munkát. A személyleírás, melyet Eek a kér- déses nőről adott, teljesen ráillik Telkessinére.

— **Siremlék Karóli Gáspárnak.** Karóli Gáspár, a híres gönczi predikátor és kassa- völgyi esperes, a ki 300 évvel ezelőtt a szent bibliát magyar nyelvre lefordította: jeltelenül nyugosza az igazak álmát a gönczi sírkert- ben. Háromszáz év multán ez évben indult meg a tisztánimni ev. ref. egyházkerületben Miskolcon a mozgalom a végett, hogy a fá- radhatatlan tudós emléke hozzá méltóan ün- nepeltessék meg a jövő 1890. év szeptember- havában. A „Karóli Gáspár emlék bizottság“, a mely a tisztánimni ev. ref. egyházkerületben protestáns felekezeti hivatásból már megakult, elhatározta, hogy első sorban Göncz városá- ban egy emlékszóbot állít s a begyűlendő pénzből felmaradt rész pedig a Karóli emlé- kezetre jótékony a pitványokra fog fordít- tatni. A jelzett nagy bizottságból két kisebb bizottságot alakítottak, az egyik a szobor előkészítő bizottság, a másik az ünnepély rendező bizottság. A szobor előkészítő bizott- ság tagjai július 15-én Gönczön tanácskozást tartottak, a melynek eredménye az, hogy az emlékszóbot a város közepén a régi megye- ház előtti tereen fog felállítani, de a meny- nyiben a kijelölt tér a Hgyi árvák tulajdona, ezen örökösökkel a tér megvétele iránt való egyezkedéssel Vécsey József bizottsági tagot bízták meg. A Gerenday szobrász által be- mutatott emlékszóbot mintázatát a bizottság nem találta alkalmasnak s az illetőt egy im- pozánsabb emlékszóbot tervezetének benyúj- tására kérte fel. A „Debreczeni Protestans Lap“ szép eredménnyel gyűjt úgy a szel- lem emlékre, mint az emlékszóborra.

— **A rejtélyes utalvány.** A szegedi fenytő törvényszék a napokban hét év óta húzódó rejtélyes bűnügynek a megoldásával fogla- kozott mely anynyiban érdekelhet bennünket, hogy debreczeniek is szerepelnek benne. Nem is annyira bünyű ez, mint egy tévedésből vagy véletlen pechből eredt kellemetlen ügy a melyben a főszerepet egy 10 firtos pénztar- vány játszotta. Ezt a pénzes utalványt még 1882-ben egy Dirner nevű színész küldte Debreczenbe Nagy Ferencné szül. Könyves Mari színésznőnek, a ki nevéet bejegyezte a pénzeslevélhordó könyvébe, de a pénzt nem vette át. Nem emlékezik, hogy mi történt az

utalvánnyal, de azt mondja, hogy a pénzt nem vette át. Dirnert bepörölte a 10 firtért. Ez bebizonyította, hogy elküldte a 10 firtot, mire Nagyné megesküdött, hogy nem kapta meg. — Dirner hamiszkü miatt pörölte be Nagy Ferencné. Ez a pör hét éven át húzódott, míg végre szerdán megtartották benne a végtár- gyalást. Nagy Ferencné színész Csik-Sze- redáról érkezett Szegedre; beidéztek egy tanut is; Szöke Sándor debreczeni levélhor- dót. A debreczeni postaigazgatóságtól besze- rezték a Dirner által Nagy Ferencnének küldött postautalványokat. Ezekközött volt az a tíz firtos postautalvány is, a melyre Nagyné megesküdött, hogy ő azt nem kapta meg. Ez az utalvány le sem volt bélyegezve va- lamint a Nagyné aláírása is hiányzott róla. Szöke levélhordó megesküdött arra, hogy ő átadta a 10 firtos postautalványt Nagynének, mire a színész elszavalta, hogy ő hiába leb- bent fel a multnak fátolyát, nem bír vissza- emlékezni arra, hogy mi történt az utalvány- nyal, de azt tudja, hogy ő nem vette át a 10 forintos. A vádlottat a kir. törvényszék, bizo- nyíték elégtelensége miatt, fölmentette a ha- miszkü vádjá alól.

— **A női ruha-szabászat,** a mint tudjuk, valóságos művészet számba megy s a nők valósággal irigyei azoknak, a kik ehöz a mű- vészethez értenek. Egy ilyen irigylet művész- nője a női ruhaszabászat és varrásnak Ring Mari urnó, a kinek czogled-utcazi jól ösmert műhelyébe valóságos ihlettel lép be a hölgy kö- zönség. Már régen kéri a kitűnő varrónőt, hogy debreczeni felnőtt leányok számára nyis- son tanfolyamot a női ruhaszabászatból és ő most hajlandóknak mutatkozott e sok ó dalról jött felhívás teljesítésére. Bizonyval örven- detes e hír minden felnőtt leánynak s két- ségtelen, hogy a Ring Mari műhelye szept- ember hónapban tultörtés lesz növendékek- től. A tanfolyam egy hónapi időközre fog terjedni s ha a m i e z n á l több tanítvány nem vétetik fel, azért helyesen tessik a fel- vétetni óhajtók, ha sietve jelentkeznek.

— **E. M. K. E.** levélpapír. Miként lehet a hazai ipart a jöteknysággal kapcsolatban gyámolítani s egyuttal csinos használati czik- ket szerezni ezt a kérdést Károlyi György budapesti papirkereskedő szerencsésen megol- dotta kisiben, midőn az „E. M. K. E.“ levélpá- pirt forgalomba bocsátá. A díszes Ivory-pá- pír, mely bárm-ly angol gyártmánnyal kiálja a versenyt, viszonyában „E. M. K. E.“ mo- nogrammot visel és minden eladott doboz után az Erdélyrészi Magyar Közművelődési Egye- sület huz nem megvetendő százaléktól. Hogy tényleg valódi „E. M. K. E.“ papírok leh- senek csak forgalomban, a dobozokra az „E. M. K. E.“ budapesti választmánya ellenőrzési vigenetákat tesz, melyek hiányában a papír nem valódi. Maga a székely stylumban tartott do- boz oly díszes, hogy mindenkit meglep szép színnyomatával, melyen székely szüszék kék és piros nyomatban, bokályos, kulacsok és kancsók (páva tollal ellátva) igazi tordai stylumban s piros pecsét foglalnak helyet a feliratok mellett. Az 50 papirt és 50 borítékot tartalmazó doboz ára 1 firt, mely így közve- telt adó az „E. M. K. E.“ javára.

— **Biharmegyei hírek.** Albrecht fő- herceg szerdán szemlélet tartott a nagy- várdi helyőrség felett. — Baross Gábor kereskedelemügyi miniszter tegnap Nagyvára- don át visszatért a magyar államvasutak er- délyi vonalain tett szemleutjából. — Az in- cognitó utazó minisztert várták a debreczeni vasutállomás tisztviselői is. Baross azonban P.-Ladánytól egyenesen Budapest felé vette utját. — Vele utazott Wekerle pénzügyi- miniszter is. — Biharmegye szerdai kö- zgyűlése elhatározta, hogy feliratot intéz a kormányhoz, a királyi táblának Nagy- váradon leendő elhelyezése iránt. — B. Uj- falu nagyközség azt a dícséretes tettet követte el, hogy 146000 firtért megvásárolta az ottani Fényes Lajos féle szép birtokot. — A szö l ö s g a z d á k r e m e , a filokészera- ismét fellépett egy helyen, az Értarsán levő Pagát-hegyen.

— **Az idegenek forgalma** Budapesteu te- temesen fog emelkedni augusztus 1-től kezdve, midőn a magyar államvasutakon a zona tarifa életbe lép. Annál örvendetesebb tehát, hogy ugyanakkor nyílik meg az újonnan épült „Központi szálloda“ Budapestben, a Kerepesi út és Rottenbiller-utca sarkán, — mely már czélszerű fekvésénél fogva is nagy kényelmére szolgáland az utazó közönségnek, a mennyiben közvetlenül a központi pálya- udvar átellenében épült. A Központi szálloda a modern építészett minden előnyét összpön- tositja magában, — azonfelül a szállodások, Bucher és Höllrigl urak, kik mint vendéglősök a legjobb hírnévvel bírnak, bizo- nyítékot képeznek arra ezen új szálloda ven- déséi minpen tekintetben a legjobban fognak kiszolgáltatni.

— **Minden l-jobb a maga idejében!** Mind azoknak, kik sürüvürésében s ennek folytán borküitésekben, vértörődésben melire, főre, aranyérben stb szenvednek, nem kellene elha- nyagolniok, testöknek friss jó egészségben tartását a tavaszi tisztító kura által, mely alig kerül pár krajczárnyi napi kiadásba. A legjobb szer erre nézve Brandt R. gyógy- szerész svájci labdacsa, melyből egy doboz- zal 70 kr. lehet venni a gyógyszerárakban. Figyelni kell Brandt Richard névalírására s különösen keresztnévére.

— **Apróságok.** Mű é r t e l e m. A szín- házak iránt lelkesedő anya e'viszi kis leány- káját, ennek tizedik születésnapjának ünne- pére a színházba. Másnap kérdi a kis lánytól

testvére: „Szép volt az előadás nénem? — „Oh igen, csakhogy idehaza mégis kényel- mesebben lehet aludni.“ — **Praktikus** utazó. A klubban kérdezi egy bankár a collegáját, ki a fürdőből érkezett haza. „No ked- ves barátom, kellemes utazása volt?“ — „Ah, az uton nagyon rosszul éreztem magamat!“ — „Ugyan miért?“ — „Nem tudok a vasu- ton visszafelé ülni.“ — „Hát miért nem cae- rélt helyet egy utitársával?“ — „Nem lehe- tett, egyedül utaztam a coupéban.“ — **V e s z e d e l m e s m e g h í v á s.** „Holnap is- mért vadászni megyek.“ — „En meg nem foghatom kedves vóm uram, hogy ön oly ke- veset talál.“ — „Oh kedves anyósom, lenne csak ön ott.“ — „Köszönöm már én csak jobb szeretem a természetes halált.“

Terményárak a debreczeni piacon.
1889. Julius 23-án.

Egy m.-máza	felső, közép, alsó.		
Buza	8.40	8.30	8.20
Kétszeres	7.00	6.90	6.80
Rozs	6.00	5.90	5.80
Arpa	6.50	6.40	6.30
Zab	6.50	6.40	6.30
Tengeri	5.80	5.70	5.60
Köles	4.50	4.40	4.30

1 zsák Burgonya 2.30
100 kl. szalonna 55.00 54.00 53.00
100 kl. haj. 57.00 56.00 55.00

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos:
Vértesi Arnold.
Főmunkatárs: **Karozag Vilmos.**

Kardos László
Debreczen,
Czegled-utca.

Ajánja legjobb minőségű és állású
férfi és fiú
Chiffon ingelt.

A birodalom legjobb gyártmányú
férfi és női czernázott,
szines és fehér
harisnyáit.

Legjobb anyagú és izlés szerint saját
varrodájában készült
kiházasítási cikkei.

Saját termésű
Madelaine
csemege szállót
ajánl
Csanak József
fűszerkereskedése.

Hírdetmény.

A 17 és fél nyilas kiterje-
désű Móríz-féle tanya a Sze-
pesen a hozzátartozó épüle-
tek és fundus instruktussal
együtt több egymásutáni év-
re bérbeadó.

Értekezhetni alólírott ügyvédnél a
déltúni hivatalos órákban.
Kelt Debreczenben, 1889. július 25.
Dr. Kardos Samu
Piacz 1903. szám I. emelet.

szöveg folytatása a következő lapra.

Magyarország leghiresebb és leg-
szénsavdúsabb ásványvize, a

SZOLYVAI

mely savanyúvíz, borral vegyítve a
legkellemesebb üdítő italt nyújtja;
gyomor- és idegbajokban gyors és
kifüggetlenítő segélyt ad; tüdő-, hörgő-
falmaknál, húgyvesék, húgyutak
nál és járványos betegségek alkal-
mával kitűnő gyógyszer képez.
A szolyvai víz csak akkor tekinthető
friss töltésű, valódi, hamisítatlannak
ha a dugasz külszínén, ugyiszintén a
címlapon e czég:

„GERMAN ÉS BODNÁR“
olvasható.

Megrendelhető: Szolván, Bereg-
megye az ásványvízforrás igazgató-
ságánál; kapható minden fűszerke-
reskedés és vendéglőben.

Hazafiai tisztelettel
GERMAN és BODNÁR
gróf Schömborn Buchheim Ervin ura
dalmi ásványvíz bérlik.

313. szám.
1889.

Arverési hirdetmény.

Alórt kiküldött végrehajtó az 1881.
évi LX. t. cz. 102 §-sa értelmében ezen-
nel közhírré teszi, hogy a h.-bűszörményi
kir. járásbíró 2458./889. számú vég-
zése által Gara és Blau czég javára
Fried Izidor és neje ellen 365 frt. tőke,
ennek 1889. évi Május hó 5-ik napjától
számítandó 6% kamatai és eddig össze-
sen 69 frt. perkieltség követelés erejéig
elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmá-
val bíróság lefoglalt és 420 frtra becsült
házi butorok, és egyebekből álló ingóságok
nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 2679/1889. P.
sz. kiküldést rendelő végzés folytán a
helyszínen, vagyis H.-Bűszörményben
végrehajtást szenvedőknél leendő eszközöl-
ésére 1889. év Aug. hó 2-ik napjának d.
e. 10 órája határidőül kitűztetik és
ahoz a venni szándékozók ezennel oly meg-
jegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett
ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi
LX. t. cz. 107. §-sa értelmében a legtöbb-
bet ígérőnek becsáron alól is eladatul
fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára
az 1881. évi LX. t. cz. 108 §-ban megállá-
pított feltételek szerint lesz kifizetendő.
Kelt H.-Bűszörményben, 1889-dik
évi Julius hó 22. napján.

Bódogh Zsigmond,
kir. bírósági végrehajtó.

Kiadó lakás.

Czepléd utcán, a 2151-ik számú
Bánki-féle ház emeletén
öt szobás uri lakás
a hozzátartozó mellékhelyiségekkel több
évre azonnal kiadó.

A lakás újonnan díszítve a legjobb
rendben van.

Értekezhetni
Kardos László üzletében.

VÉGHLESI

VERA-forrás

Hazánk
legtisztább legol-
csóbb és legjobb szénsavdus, égvényes
savanyúvize
Véghles-Szalánán (Zólyommegye.)
Főraktár Debreczen és vidék részére:

Geréby Fülöp

urnál, DEBRECZENBEN.

110.
439. szám.

ÁRJEGYZÉK.

az „ISTVAN“ gőzmalom
készítményeinek

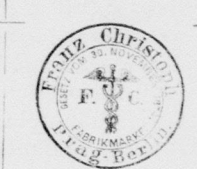
KÖTELEZETTSÉG NÉLKÜL, DEBRECZENBEN
és az 1887. április 18-án Budapesten tar-
tott általános magyar malomgyűlésen megál-
lapított 1887. évi június 1-én életbe lép-
t eladási, fizetési és szállítási módokatokra
vonatkozó egyezmények szerint.

A. Asztali dara nagyszemű	100 kgr.	18.20
B. Szinte közepeszerű		17.20
0. Királyliszt		17.20
1. Lángliszt		16.80
2. Montliszt		16.40
3. Zsemlyeliszt 1-ső rendű		16.—
4. " 2-od rendű		15.60
5. Fehér kenyérliszt 1-ső rendű		15.20
6. " szinte 2-od "		14.60
7. Közép kenyérliszt 1-ső "		13.80
8. " 2-od "		13.—
8 1/2. Barna " 1-ső "		12.—
8 3/4. " 2-od. á 70 kgr.		10.40
9. Lángliszt " á 70 kgr.		8.40
10. Vere liszt " á 50 kgr.		—
11. Finom korpa zsákkal 50 "		5.—
12. Durva korpa zsákkal á 50 kgr.		4.60

A finom és durva korpa árából eddi-
gig 1/2-ezett 5%-tőli engedmény a fennem-
lített egyezmény folytán szintén beszüntet-
tetett.

Debreczen, 1889. Julius 28.

10 m. 1 Ko.
1 frt 90 kr.
tökéletesen
konkrétára
készen.

Szagtalan,
azonnal szá-
rad és tar-
tós. Nem
ragad.

Christoph Ferencz

padlózat fénymáza

Lehetséges teszi szobákat bevonni, anélkül,
hogy azokat használaton kívülé tennék,
mivel az olajfesték és olajmáz kellemet-
len szagától és lassu, ragadás szárad-
ástól, mely ezeknek tulajdona, ment. Hasz-
nátala a mellett oly egyszerű, hogy a bevo-
nást mindenki eszközölheti. A padlózat vize-
sen is megtörölthetők és nem veszi el
fényét. — Megkülönböztető a

színezett padlózat fénymáz
sárgásbarna és mahagoni barna, mely min-
olajfesték egyszerűen fényt is ad és
ezért új és ócska padlózatnál egyaránt hasz-
nálható. Foltok és rozsz behúzások tökéletesen
elenyésznek; és

tiszta fénymáz (színezetlen)
új padlózatoknak és parquetnek, mely csak
fényt ad. Nevezetesen parquetek és olajfes-
tékek már bevont új padlózatoknak. Csak
fényt ad, tehát nem fedi el a famiátát.

Posta csomag 35 m. méter (2 közpész.
szoba) 5 frt 90 kr.

Minden városban hol raktár van, a meg-
bízások ott teljesíthetők; Minták és kimuta-
tások díjmentesen küldetnek. Vételnél a czégre
és védjegyre ügyelendő, mivel ezen 25 év óta
fennálló gyártmány, sokszorosan utánoztatik
és hamisítatik, gyakran oly rossz, hogy álta-
lában nem használható

Christoph Ferencz

feltalálója és egyedüli gyártója a valódi pad-
lózat fénymázának.

PRAG. Raktár Debreczenben BERLIN,
Karolinenthal. Ganoiszký Lajosnál. N. W. Mittelstrasse

PANNONIA

forrás

Magyarország legjobb és leg-
előcsőbb savanyúvize.

Tiszta, minden üledék és minden mellékiz-
mék nélküli kellemes gyogy- és asztali víz.

Kizárólagos szétküldők

MATTONI és WILLE,

szérb. kir. udvari szállítók, Budapest.

Budapest 1885. London 1877. N.-Palánkán 1887.
Nagy dísz oklevél. Díszoklevél. Aranyérem.

Bécs 1873. Erdemérem. Paris 1876. Bismarckérem.

Csik József

első sz. rém-
ment és viz-
hatlan mész-gyár.

BECSINBAN.

Központi iroda és raktár:
Budapest, V. k., Rudolf-rakpart 8. szám.

Ajánlja a t. építész és építőmester urak, építkezési
vállalatok, földbírók, közönségi és egyházi elő-
járóságok, valamint a n. é. építő közönség becses
figyelmébe saját gyártmányú

Portland-cement

és vízhatlan meszét

melyek mindenkor egyenlő jó minőségben szállíthatnak

Arjegyzék és magyará-tat kívánatra s
készséggel megküldetik.

Kecskemét 1872. Újvidék 1875. Szeged 1878.
Ezüst érem. Arany érem. Erdem-érem.

Trieszt 1882. Arany érem.

KÖZPONTI SZÁLLODA

Budapest, Kerepesi ut és Rottenbiller ut sarkán (a közp. pályaudvar átellenében).

Megnyitás augusztus 1-én.

Van szerencsénk a mélyen tisztelt utazó közönség becses figyelmébe
ajánlani ezen újonnan épült szállodát, mely minden igényt kielégítő és
kényelmes modern berendezéssel, 70 szobával, fürdővel, villamos vil-
lágítással, személyfelhúzóval (lift) minden emeletre van elátva s a leg-
mértékesebb szobáiraik jegyzéke minden szobában ki van függesztve. Elő-
nyös fekvésénél fogva a

KÖZPONTI SZÁLLODA

a legelőkelőbb közlekedési ponton van, a közuti vaspálya megálló helye előtt, két percznyire a
központi pályaudvar átellenében, minélgya kecsi használata nem szükséges a megérkezés vagy
elutazások a város minden irányába pedig olcsó társasági-közlekedés van. Ezenkívül szállodánk
Budapest legelőkelőbb pontján fekszik, gyönyörű kilátással a városra.

Midőn még kávéházunkat és vendéglőnket ajánljuk a t. utazó közönség figyelmébe, előre
is biztosítva tiszta jó italoknak és izzó ételeknek gondos kiszolgáltatásáról s igyekeznünk fogunk jó
hírnevünket, melylyel mint vendéglősök bírnunk, jövőre is t. vendégeink megalózkodása által fenntar-
tartani.

Budapest 1889. július hóban.

Mély tisztelettel
Bucher és Höllnigl
szállodások.

A zona-tarifa életbeléptetése

alkalmából

bátorkodom a fővárosba ránduló vagy átutazó mélyen tisztelt ügyfeleimnek s
a nagyérdemű közönségnek a legjobb eszközökkel felszerelt jöhrü és
személyes vezetésem alatt álló

fényképészeti műintézetemet

szíves figyelmébe és pártfogásába ajánlani; intézetem bármily alaku fénykép-
nek (a legnagyobb alaktól a legkisebbig) kifogástalan, elegáns, gyors és
olcsó elkészítésére vállalkozik.

Műintézetem különlegességét képezik: közvetlen a természet után készült
életnagyságu fényképek s azoknak aquarell-festményeszerűleg (angol pa-
pirra) való művészi kidolgozása.

Mint hogy az utóbbi 15 év alatt készült fényképek anyaiapjai (Matrice)
nagyobbra még megvannak: utánrendeléseket a legrovidebb idő alatt teljesít-
hetek. Ez alkalommal bátorkodom a nagyérd. közönségnek a kiadásomban meg-
jelenő „Magyar művészek“ című képesportozatimat, a „Budapest látkepe“ czi-
mű albumot, valamint kitűnően dolgozó gyorsajtó fény-nyomdát szintén szí-
ves figyelmébe ajánlani.

KOZMATA FERENCZ

császári és udvari fényképész és gyorsajtó-fény-nyomda-tulajdonos
BUDAPESTEN,
IV. ker., zöldfa utca I. sz. a Sebestyén-tér sarkán, saját házában.

A magyar kir. államvasutak gépgyára

a legújabb szerkezetű és minden tekintetben felülmúlhatlan
G YAKORLATILAG LEGJOBBNAK BIZONYULT
6, 8 és 10 lóerejű

locomobijait

fa-, szén- és szalmafűtésre,
valamint a magvesztésig teljes
mellőzést eredményező szabad-
meghosszabított rázóasztallal
és szab. sajátoszerű törekrostaival ellátott

48, 54 és 60 széles vaskeretű gőz-cseplőgépeit,
mely újításokkal immár 450-nél több cseplőgép működik az országban
folyos sikerrel, kedvező feltételek mellett ajánlja

FEHÉR MIKLÓS,

a magyar államvasutak gépgyárának vezérigénynöke,
Budapest, IX. üllői ut 25. sz. „Köztelek.“